

عنوان مقاله:

شیوه سفرنامه نویسی در مغرب و اندلس؛ مطالعه موردی «الرحله المغربیه» ابوعبدالله عبدری (قرن ۴ تا ۸ هجری)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تاریخی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

صادق ائینه وند - استاد تاریخ اسلام، دانشگاه تربیت مدرس تهران

مجتبی گراوند - دانشجوی دکتری تاریخ اسلام، دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

سفرنامه نویسی یکی از فنون ادبی است. سفرنامه نویسان مغرب و اندلس در نگارش، گردآوری و تدوین سفرنامه هایشان، ویژگی هایی خاص و مشترک دارند و خصلت بارز آن ها توجه و نگارش سفرنامه های ادبی است. یکی از این سفرنامه نویسان، ابو عبدالله عبدری صاحب «الرحله المغربیه» در قرن هفتم هجری می باشد. از دلایل سفر وی ادا کردن فریضه حج، کسب دانش از بزرگان و تجارت بوده است. سفرنامه وی شامل توصیف احوال مردم، مکان ها، سرزمین ها، علوم شرعی و ادبی است. در خلال سفرنامه اش تا حدی آشکار کرده است که عالمی فرهیخته، منتقدی دقیق و زبردست بوده است. توصیف او از مردمانی که با آن ها برخورد داشته، مناظر و اماکنی که از آن ها عبور کرده توصیفی زیبا و رسا است؛ آن سان که شنونده یا خواننده می پندارد این مناظر را از نزدیک دیده است. با توجه به اهمیت سفرنامه ها در انعکاس اوضاع تمدن اسلامی، نگارندگان در این مقاله بر آنند تا نگاهی کلی به شیوه سفرنامه نویسی در مغرب و اندلس با تکیه بر سفرنامه ابوعبدالله عبدری، داشته باشند.

کلمات کلیدی:

سفرنامه نویسی، سفرنامه های ادبی، اندلس، جغرافیای تاریخی، سفرنامه عبدری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1327192>

